

som ere iværksatte, have været gode, kan det ikke nægtes, hvad den ærede foregaaende Taler ogsaa var inde paa, at der ogsaa er Foranstaltninger, som ere mindre heldige. I Henhold til Straffelovstillæget gennemførtes Systemet med betinget Straf, og det har medført, at adskillige, der ellers vilde være komne ind at afsone Straf, ere blevne fritagne derfor. At dette har haft sin overordentlig store humane Betydning, er der ikke Tvivl om, ligesom man kan være vis paa, at adskillige af de unge, der ellers vilde være blevne anbragte i Fængslerne, naar de have mærket, at det var Alvor, have taget sig sammen og ere blevne til bedre og nyttige Samfundsborgere. Denne Foranstaltning er god, men jeg vil nok indrømme, at ogsaa den skal benyttes med en vis Varsomhed, da man ogsaa her kan gaa for vidt. Et andet Middel, som er anvendt i stor Udstrækning, er Benaadning af dem, der sad fængslede. Naar Fængselsvæsenet virkelig er paa det rene med, at det vil være rigtigt at frigive en Mand, er der jo noget, der taler for, at han indstilles til Benaadning. Men naar det skal gøres for at skaffe Plads, kommer man til at gribe dybere ind, end heldigt er. Følgen bliver da ofte, at den forbedrende Virkning, Straffen skulde have paa de vedkommende, ikke naas, og at de derfor, naar de ere komne ud, ere faldne tilbage, og det har derfor ingenlunde medvirket til at skaffe bedre Plads. Den moderne Opfattelse af Straffemaalene er jo ikke den, at Formålet er at pine de Mennesker, der have forset sig, men at det er at give dem en vis Opdragelse, give dem Tid til at tænke over, at den Fremtid, der ligger for, har en Betydning for dem, og at det er dem bedst tjenligt, at de indrette sig paa en saadan Maade, at de ikke atter komme i Konflikt med Samfundet. Jeg vil ingenlunde nægte, at hvad der er foreslaaet her, er rigtigt, indenfor visse Grænser. Forholdene ere desuden af en saadan Beskaffenhed, at der maa gøres noget, og det maa gøres straks, og naar man nærmere overvejer dette Spørgsmaal, kommer man til at sige til sig selv: vi have ikke Raad til at lade være. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Side af Sagen, da den foregaaende ærede Taler har givet en udførlig Redegørelse derfor, som jeg fuldt ud kan slutte mig til, men det er andre Tanker, der ere trængte ind paa mig, naar jeg har beskæftiget mig med denne Sag. Det har navnlig været det Spørgsmaal, hvorvidt man, da der er nedsat en Straffelovkom-

mission, der endnu ikke har kunnet afgive Betænkning, ved den her foreslaaede Foranstaltning skulde kunne gribe ind paa en saadan Maade, at det ikke kan komme til at falde sammen med Kommissionens Tanker og det, som den har sat sig som Formaal. Her er det imidlertid en Betyngelse, at man fra Straffelovkommissionen har en klar Udtalelse om, at denne Foranstaltning ingenlunde kommer paa tværs af Kommissionens Arbejder. Uden Kendskab til Straffelovkommissionens Arbejde kan man godt tænke sig, at denne Kommission gennem sine Overvejelser muligvis vil komme til, at vi skulde have andre Strafforformer, men selv om man ogsaa maa sige, at den moderne Tankegang i saa Henseende bliver lagt til Grund, ved man, at man aldrig vil komme bort fra, at der er Mennesker, som det bliver nødvendigt at berøve Friheden for kortere eller længere Tid, og da er det jo sikkert nok, at et Fængsel som det, der her er Tale om at opføre ved Nyborg, aldrig vil blive overflødig.

Det næste Spørgsmaal, der stiller sig, er dette, hvad Resultat den Kommission, der er nedsat om Børneforsorgen, vil komme til i sine Overvejelser med Hensyn til de Personer, der kunne tænkes at skulle ind under Straffeforhold. Heller ikke der tror jeg, at denne Anstalt vil komme paa tværs. For det første vil man vistnok i Kommissionen se at raade Bod paa Forholdet ved, at der for dem, som ikke kunne taale at have Friheden, og som ikke ville underkaste sig den Forsorg og Opdragelse, der i Henhold til Børneloven er bestemt for dem, maa søge tilvejebragt, ved Oprettelse af Anstalter rundt omkring. Forhold, der ville bevirke, at man kan holde disse ret vagabonderende Naturer indenfor visse Grænser. Men selv om det nu ikke kan undgaas, at en Del af de unge Mennesker, man har tænkt at opdrage og forbedre, alligevel skulde forse sig paa en saadan Maade, at Straffearbejde skulde blive nødvendigt, er jeg enig med den ærede foregaaende Taler i, at Ordningen ved Nyborg med det meget Landbrug netop vil faa stor Betydning, idet de unge Mennesker, der skulde udstaa deres Straf der, kunne faa Arbejde i det fri.

Noget af det vanskeligste at komme paa det rene med er imidlertid Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Byggeforetagende er af en saadan økonomisk Beskaffenhed, at man kunde give sin Tilslutning dertil. For os Lægfolk er det jo ikke let at danne os nogen begrundet Mening